

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 8-A DUPĂ PAȘTI

(†) Pogorârea Sfântului Duh
(Cincizecimea sau Rusaliile)

†) SF. MC. ZOTIC, ATAL, CAMASIE
ȘI FILIP DE LA NICULIȚEL

Evreii aveau patru sărbători mari într-un an. La sărbătoarea Corturilor Mântuitorul a intrat în templu și a zis: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cel ce crede în Mine, precum a zis Scriptura, râuri de apă vie vor curge din lăuntrul său. Iar aceasta a zis-o despre Duhul pe Care aveau să-L primească cei ce au crezut în El. Căci încă nu era dat Duhul, pentru că Iisus încă nu fusese preaslăvit.”

Duhul Sfânt s-a mai coborât și peste cei 70 de bărbați din vremea lui Moise, dar de data aceasta era o altfel de coborâre. Duhul lui Dumnezeu îl poate primi omul și sufletul credincios care însetează după Duhul Sfânt. În timp ce alții nici nu știu ce este Acela. Psalmistul David spune: „Cum dorește cerbul apa de izvor, așa însetează sufletul meu după cuvântul Tău.”

Cărturarii și fariseii trimiși iscoditori să-L asculte pe Hristos s-au întors la sinedriști și le-au spus: „Niciodată n-a vorbit un om așa cum vorbește Acest Om.”

În Evanghelia de la Matei, cap.7, la sfârșitul Predicii de pe munte, Evanghelistul Matei adaugă: „Că îi învăța pe ei ca unul care are putere, iar nu cum îi învățau cărturarii lor.” Iar în Faptele Apostolilor, la cap.15, spune Sfântul Evanghelist Luca că legea lui Moise era citită mereu. Nu lipsea cuvântul lui Dumnezeu niciodată. Nici astăzi nu lipsește cuvântul lui Dumnezeu, ba dimpotrivă, putem vorbi despre o inflație legată de propovăduirea cuvântului. Dar mulți sunt fără putere, și nu numai ei sunt de vină, ci și cei care ascultă nu înțeleg nimic pentru că nu comunică cu Duhul lui Dumnezeu.

Și aceasta din pricina păcatului. Duhul lui Dumnezeu nu lucrează decât acolo unde este smerenie, unde este inimă înfrântă și smerită. În vremea Mântuitorului nu toți oamenii pricepeau cuvântul, căci aveau inima împietrită și despre ei a spus Hristos că ochi au, dar nu văd și urechi au, dar nu aud.

Cuvântul Mântuitorului era un cuvânt

DUMINICA POGORĂRII DUHULUI SFÂNT

Sărbătoarea Rusaliilor stă în centrul Bisericii, iar Pogorârea Duhului Sfânt semnalează începutul istoriei Bisericii în chip văzut. În Evanghelia pe care ați ascultat-o citindu-se la Sfânta Liturghie se folosește o metaforă cunoscută nouă în viața Bisericii: Duhul Sfânt este reprezentat ca un izvor de apă vie.

cu putere multă. Și predica Sfântului Petru la Cincizecime a fost un cuvânt cu putere multă. Duhul lui Dumnezeu i-a ajutat pe ascultători să priceapă, iar cuvântul lui Petru i-a pătruns la inimă.

În Apocalipsă citim că între Duhul Sfânt și Biserică este o legătură de nedezlegat. Duhul Sfânt îl face pe Hristos, Mirele

Bisericii, prezent în Biserica Sa, care este Mireasa. Iar aceasta strigă: „Vino, Duhule Sfinte!”

Hristos îi luminează ca să priceapă, de aceea în Evanghelia de astăzi le spune: „Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.”

Dar Duhul ne ajută numai dacă suntem smeriți. Dacă citim în Apocalipsă, cap. 3, vedem că Dumnezeu celor mândri le stă împotriva și-i cheamă la schimbare ca să poată vedea, auzi și înnoi.

Deci ne găsim în ziua în care Duhul lui Dumnezeu se coboară la Rusalii ca să întemeieze Biserica. Sfântul Pavel ne îndeamnă stăruitor să nu întristăm Duhul Sfânt. Iar Mântuitorul ne amintește că orice

păcat se iartă omului, chiar și cel făcut împotriva Fiului, dar cel făcut împotriva Duhului Sfânt nu se va ierta nici în veacul de acum, nici în cel viitor. ❖

Părintele Dinu

SFINȚII MUCENICI ZOTIC, ATAL, CAMASIE ȘI FILIP DE LA NICULIȚEL

Cei patru martiri prăznuiți azi au fost înmormântați în cripta unei bazele descoperite pe teritoriul comunei Niculițel, județul Tulcea, în toamna anului 1971, în urma unor inundații puternice. În antichitate Niculițel făcea parte dintr-o așezare romană aparținând administrativ de orașul Noviodunum, Isaccea de astăzi.

Martirizarea sfinților și înmormântarea lor

Moștele mucenicilor au fost depuse într-o raclă din lemn, așezată apoi pe pavimentul de piatră al criptei. Ei au fost puși în raclă în poziția creștină pe care o cunoaștem azi, adică cu mâinile pe piept și cu capul spre apus. Cripta, de formă pătrată, a fost făcută din cărămidă cu mortar, iar intrarea a fost blocată cu o lespede mare de piatră. În interior, pe perețele din stânga a fost zgâriată în mortarul crud inscripția: „Martirii lui Hristos”, iar pe cel din dreapta întâlnim cuvântul „martiri” și numele acestora în următoarea ordine: Zotikos, Attalos, Kamasis, Philippos. Aceste inscripții sunt precedate de crucea monogramată. În orașul Noviodunum mucenicii au fost judecați împreună cu ceilalți frați de suferință și apoi li s-a aplicat pedeapsa capitală. Trupurile au fost duse de creștini la Niculițel pentru odihna veșnică, într-un loc mai ferit. Mai târziu, când creștinii au trecut prin timpuri mai bune, moștele lor au fost mutate în bazilica actuală. Aceasta a fost construită de comunitate în perioada când creștinismul se putea manifesta liber. Nu se știe azi cu exactitate data martirizării sfinților. Unii cred că sfinții au fost martirizați în timpul mării persecuții a lui Dioclețian, prin anii 303-304. Alții consideră că s-a întâmplat prin anii 319-324, în care împăratul Liciniu ar fi luat măsuri împotriva creștinilor. Unii consideră că și Iulian Apostatul (361-363) a luat măsuri de restaurare a păgânismului, căzând victime și printre creștinii din Scitua Mică.

În criptă însă au fost îngropați șase martiri: doi de la mijlocul veacului al III-lea și ceilalți patru, din a doua jumătate a veacului al IV-lea. Intrarea la cea de a doua criptă era blocată cu o lespede de calcar zidită cu mortar, după care se afla o alta cu inscripția: „Aici și acolo (se află) sângele (vlaga) martirilor.” Literele inscripției sunt asemănătoare cu cele din cripta superioară, scrise probabil cam în același timp. Cel mai

La 4 iunie, Martirilogiul siriatic indică sărbătorirea Sfântului Filip, iar Martirilogiul ieronimian adaugă pe Zoticus, Atalus, Euticus (Eutihie), Kamasis, Quirinus, Iulia, Saturninus, Galdunus, Ninnita, Fortunio (Furtunio) și alți 25, ale căror nume nu sunt amintite.

probabil martirionul și bazilica au fost făcute prin secolul al IV-lea, cel târziu la începutul celui de al V-lea. Este cel mai vechi martirion și bazilică din țară. Și pentru prima oară s-au scos la lumină moștele întregi ale unor martiri, cărora le cunoaștem sigur și numele. În chip minunat, moștele lor sfinte au fost descoperite în vara anului 1971. În urma unor inundații puternice apele au scos la iveală cupola de piatră a criptei, tănuțită până atunci, aflată sub ruinele vechii biserici creștine. Azi moștele se află la mănăstirea Cocoș.

Minunea de la Niculițel

La exact 30 de ani de la data descoperirii lor, în vara anului 2001, a fost organizat un pelerinaj la Niculițel, cu raclele celor patru martiri. Pentru o noapte, sfinții se întorceau în locul unde au stat veacuri la rând. Noaptea aceea a fost una de priveghi și rugăciune, pe parcursul căreia călugării de la Căcoșu, de la Dervent și de la alte mănăstiri dobrogene au citit neîntrerupt

Psaltirea. Pe la ora 2.00 noaptea, fratele Gelu, de la Mănăstirea Dervent, l-a rugat pe cel care îl schimba la rugăciune să-i facă o fotografie pentru a păstra mai bine amintirea aceluia moment.

Când filmul fotografic a fost dezvoltat, s-a observat o rază de lumină pogorându-se pe lângă călugăr, și intrând în cripta unde se aflau depuse cele patru racle cu moștele martirilor.

Uimit de această minune, fratele Gelu i-a cerut părintelui Tănase Petroniu de la Schitul Prodromu din Sfântul Munte Athos să-i explice cum a apărut această lumină. Răspunsul a fost: „Lumina nu a apărut că ai fost frăția ta acolo, ci ea era și mai înainte și este și acum și a fost prinsă de aparatul de fotografiat în chip minunat, ca o binecuvântare dumnezeiască pentru evlavie și cinstirea Sfinților Mucenici ce se făceau atunci. Lumina care a apărut este Lumina Cerească în cinstea Sfinților mucenici, care s-au reîntors la vechiul lor sălaș”. ❖

Domnul Își descoperă tainele Sale numai celor cu adevărat smeriți

Smerenia lui Hristos sălășluiește în îngeri și în sfinți. Serafimii au câte șase aripi: cu două își acoperă fața, cu două picioarele, iar cu două zboară în jurul tronului lui Dumnezeu, strigând: „Sfânt, Sfânt, Sfânt...” (vezi Isaia 6, 2-3). Așadar, ei zboară numai cu două aripi, aducând slavă Domnului, iar celelalte patru le acoperă goliciunea, adică firea lor zidită, vădindu-le smerenia înaintea lui Dumnezeu. Ei știu că, fiind făptură, existența lor are un început și că numai Dumnezeu este fără de început. Cele patru aripi ale smereniei dau putere celorlalte două cu care ei Îl slăvesc neîncetat pe Făcătorul lor. Astfel lucrează

taina smereniei în rândul îngerilor. Fără smerenie, nici om, nici înger nu poate sta înaintea Feței Atotputernicului Dumnezeu, a Cărui smerenie veșnică este de necuprins.

Smerenia lui Hristos ne deschide calea către marea virtute a iubirii, iar omul este purtat spre ea de Duhul Sfânt, asemenea unui roib mânat de Însuși Dumnezeu. Însă iubirea nu-și poate păstra strălucirea, nici proștețimea și nici buna mireasmă, dacă nu este dreașă cu sarea smereniei, căci Domnul Își descoperă tainele Sale numai celor cu adevărați smeriți. ❖

Arhimandrit Zaharia Zaharou

RUSALIILE, ZIUA BISERICII

Ziua Cincizecimii, ca moment al Pogorării Duhului Sfânt și al întemeierii primei comunități creștine, cea din Ierusalim, reprezintă actul culminant de împlinire a prorociilor Vechiului Legământ, precum și a promisiunii Mântuitorului Hristos, făcută Sfinților Săi Apostoli, la Cina cea de taină.

Praznicul Rusaliilor, ca moment al întemeierii Bisericii, ne descoperă, totodată, valoarea eclezială și sacramentală a mântuirii. Roadele obiective ale jertfei răscumpărătoare, asumate de Mântuitorul Hristos, se însușesc deplin în Biserică, cerul coborât pe pământ și în sufletele noastre.

În Biserică și prin intermediul sfinților ei slujitori, sunt revărsate asupra lumii darurile sfințitoare ale Duhului Sfânt. Rânduilele și lucrările bisericești, Sfințele Taine, culminând, toate, în Sfânta Liturghie, centrul și inima credinței ortodoxe, reprezintă mijloacele vizibile de împărtășire a harului dumnezeiesc sfinților, spre „buna întocmire“ a lumii și spre urcușul duhovnicesc și mântuirea sufletului uman.

Fiecare astfel de lucrare bisericească începe cu o invocare a prezenței și lucrării desăvârșitoare a Sfântului Duh,

socotit a fi „Împărat Ceresc“, „Mângâietor“, „Duh al Adevărului“, „Vistier al bunătăților“ și „Dător de viață“, „Bun“, a Cărui sălășluire în sufletul creștin conduce spre curățirea de toată întinăciunea și spre mântuire.

Prin aceasta, Biserica este, cu adevărat, corabia mântuirii noastre, pe care creștinul este chemat să străbată marea vieții acesteia, avându-L drept

Cârmaci pe Mântuitorul Hristos. Prin fiecare nouă biruință împotriva păcatului și prin fiecare nouă virtute dobândită, el se apropie de Izvorul și ținta lui - Hristos Domnul - și de Cel care pe toate le „plinește“ și le desăvârșește - Sfântul Duh. Ținta este și cale, osteneala este răsplătă în sine însăși, pentru că fiecare virtute nu doar că îl apropie pe om de țarmul fericirii celei veșnice, dar îi este propria ei răsplătă.

Sărbătoarea Pogorării Duhului Sfânt, amintindu-ne evenimentele istorice ale trimeriei Mângâietorului în lume și al întemeierii Bisericii, constituie actualizarea, în viața noastră, a evenimentului Cincizecimii, o reală „cincizecime“ personală, care trebuie să ne conducă spre descoperirea și fructificarea darurilor oferite cu infinită dragoste de către Dumnezeu, în Hristos și în Biserică. ❀

De ce S-a arătat Duhul Sfânt în chip de foc?

Când Domnul S-a botezat la Iordan, Duhul Sfânt S-a arătat în chip de porumbel. S-a arătat nu ca să-I dea ceva, ci ca să arate în chip simbolic ceea ce este în Hristos, adică nerăutatea, curăția și blândețea. Asta și înseamnă porumbelul. Iar atunci când apostolii erau adunați într-a cincizecea zi după înviere, Duhul S-a arătat în chipul limbilor de foc.

S-a arătat în chip de foc ca să le ia și să le dea ceva - și anume să ia de la ei tot păcatul, toată neputința și teama și necurăția sufletească, și să le dăruiască putere, lumină și căldură.

Focul simbolizează aceste trei lucruri: puterea, lumina și căldura

Știi cât este focul de puternic, știi cât este de luminos și cum încălzește. Când vorbești despre Duhul Sfânt însă, ia seama să nu cugeți trupește, ci duhovnicește. E vorba, așadar, despre puterea duhovnicească, despre lumina duhovnicească și despre căldura duhovnicească - iar acestea sunt tăria voinței, luminarea înțelegerii și căldura dragostei. Cu aceste trei arme duhovnicești i-a înarmat Duhul Sfânt împotriva lumii pe ostașii lui Hristos, pe care învățătorul îi oprise de la a purta, dintre toate armele fizice, chiar și toiag.

Prin cuvânt apostolii trebuiau să vestească Evanghelia Vieții

De ce s-a arătat focul în chip de limbi asupra capetelor apostolilor? Fiindcă trebuia ca apostolii, prin limbă, să

vestească popoarele Vestea de Bucurie, Evanghelia adevărului și vieții, învățătura pocăinței și a iertării. Prin cuvânt trebuiau să învețe, prin cuvânt să tămăduiască, prin cuvânt să mângâie, prin cuvânt să sfătuiască și să călăuzească, prin cuvânt să rânduiască Biserica. În cele din urmă, prin cuvânt să se și apere - fiindcă Dumnezeu le zisese și prezisese să nu se teamă de prigonitori și să nu se îngrijească în ce chip le vor răspunde când vor fi trași la judecată ei, oameni simpli. Nu voi veți vorbi, spune, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi din voi.

Oare se putea vorbi cu obișnuita limbă omenească despre cea mai mare și mai veselitoare noutate ce a ajuns vreodată la urechile omenești: că Dumnezeu S-a arătat pe pământ și le-a deschis oamenilor poarta vieții celei fără de moarte? Oare se putea vărsa de la om și de la obișnuita fire muritoare acest balsam de viață făcător pe hoitul imperiului roman și până la marginile

lumii? Nici cum și niciodată - ci numai de la Duhul Cel de foc al lui Dumnezeu, Care prin gurile sfinților apostoli a împrăștiat scânteii cerești în întunericul pământului.

Dar, fiu al omului, oare nu ai simțit nici măcar o dată

Duhul lui Dumnezeu în tine?

Iată, și tu ai fost botezat cu Duhul, cu apă și cu Duhul. Oare nici măcar o dată n-a strălucit fără de veste în tine un gând mare și luminos, cuvânt tăcut al Duhului Celui Sfânt? Oare nici măcar o dată nu s-a stârnit, precum un vânt iscat pe neașteptate, dragostea către Făcătorul, și, din aceasta, lacrimi în ochii tăi?

Încredințează-te vocii lui Dumnezeu și străjuiește asupra a ceea ce se întâmplă în sufletul tău, și vei cunoaște minunea Cincizecimii care s-a săvârșit asupra apostolilor. Pace ție și mângâiere de la Duhul Sfânt! ❀

Sfântul Nicolae Velimirovici

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 4-11 IUNIE 2023

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 4.06	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Pogorârea Sfântului Duh (Cincizecimea sau Rusaliile) Duminica a 8-a după Paști - Utrenia, Sfânta Liturghie, Vecernia plecării genunchilor
Luni 5.06	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Sfânta Treime - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 7.06	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 9.06	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 10.06	07 ⁰⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 11.06	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica întâia după Rusaliile (a Tuturor Sfinților) Utrenia, Sfânta Liturghie

DIN MINUNILE SFÂNTULUI LUCA AL CRIMEEI

**Duminica viitoare îl serbăm pe Sfântul Luca al Crimeii,
arhiepiscopul și doctorul fără de arginți,
ocrotitorul bisericii noastre și vindecătorul credincioșilor din parohia noastră.**

Vă invităm pe toți la acest praznic luminat.

**Până atunci, vă împărtășim două din minunile Sfântului Luca.
Și nu uitați să-i citiți acatistul la racla sa din biserica Șerban Vodă atunci când
cei dragi sunt în spital pentru o operație grea.**

Cu siguranță va fi acolo în sala de operație, mânuind bisturiul alături de medicii văzuți.

Doctori la care se rugase. În partea stângă stătea Sfântul Pantelimon cu o lumânare aprinsă în mână, iar în partea dreaptă stătea Sfântul Luca, iar acesta din când în când lua instrumentele de la infirmieră și le dădea doctoriței.

Mama bolnavei a rămas nemișcată de uimire. A simțit că rugăciunea ei a fost auzită. Când operația s-a sfârșit, doctorița a ieșit bucuroasă și entuziasmată. A chemat-o pe mama bolnavei și i-a spus:

– A mers foarte bine. Neașteptat de bine!

Atunci, mama fetei i-a povestit doctoriței faptul minunat pe care-l trăise. Doctorița a rămas mută de uimire. Și-a făcut semnul Crucii și a mărturisit:

– Acum am înțeles. În vreme ce operam și aveam nevoie de vreun instrument, nu apucam să-i spun infirmierei să mi-l dea, ci numai când gândeam de ce instrument aveam nevoie, că îl și aveam în mână!

❖ Pe Sfântul Luca Doctorul l-am cunoscut eu și soțul meu citind cartea cu biografia lui, recomandată de duhovnicul nostru, G. K., preot slujitor al Paraclisului Spitalului Erikos Dinan.

A fost voia lui Dumnezeu să-l cunoaștem pe Arhiepiscopul Luca în perioada spitalizării soțului meu, Kiriakos, la Spitalul Evanghelismos (Buna Vestire), în secția de transplant de măduvă osoasă. Kiriakos s-a îmbolnăvit în anul 2000 de leucemie. În anul 2006, pe când eram gravidă cu primul nostru copil, boala a recidivat și a fost nevoie să i se facă transplant de măduvă. Din păcate, la început, transplantul nu a avut rezultatele așteptate și doctorii ne-au cerut să îl repetăm după trei luni. În toată această perioadă, soțul meu a fost ținut în viață cu transfuzii de sânge.

Între timp am născut și pediaterul a observat că fetița noastră, unicul nostru copil, nebotezată încă, are microcefalie (anomalie caracterizată prin craniu cu dimensiuni inferioare datelor antropometrice corespunzătoare vârstei, datorită sinostozei premature a suturilor craniene). A consultat-o și neurologul de copii, care ne-a cerut să aprobăm

imediat o operație pentru lărgirea fontanelor. Ne-a informat că, odată cu creșterea pruncului, encefalul va fi apăsător de craniu, având drept consecințe probleme mentale și de mișcare ale copilului.

Înțelegeți că starea noastră sufletească era cel puțin tragică. Ne rugam continuu Domnului Iisus Hristos. Duhovnicul nostru a venit la noi acasă și a săvârșit un Sfânt Maslu. A adus cu el și o mănușă, binecuvântată prin atingere de moaștele Sfântului Luca. Emoția noastră a fost foarte mare. I-am rugat pe Domnul, pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, pe Sfântul Ioan Botezătorul și pe Sfântul Luca să ne miluiască. Pe căpușorul micuței noastre fetițe preotul a pus mănușa, apoi a pus-o și pe capul soțului meu.

Duminica următoare urma să o botezăm pe fiica noastră cu numele Maria-Ioana. Toți eram pregătiți pentru operația de joi. Însă Multmilostivul Domn nu ne părăsise. Marți am consultat și un alt neurolog de copii, care a considerat că operația nu era necesară. Am mers și la alți doctori care, după ce s-au sfătuit între ei, au hotărât să nu fie operată fetița și ne-au asigurat de dezvoltarea ei neurologică normală. Prima minune avusese loc.

În aceeași perioadă, soțul meu a făcut analize de sânge, care au arătat că transplantul începea să dea roade. Indicii sanguini urcaseră. Al doilea transplant a fost deci anulat. A doua minune, numai la o săptămână după Sfântul Maslu și după binecuvântarea Sfântului Luca!

De atunci au trecut patru luni. Micuța Maria-Ioana crește normal și sănătatea soțului meu s-a ameliorat. Liniștea a revenit în casa noastră.

Le mulțumesc Domnului Iisus Hristos, Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și Sfântului Luca pentru vindecarea copilului și a soțului meu. Sper că Sfântul Luca va mijloci întotdeauna înaintea Domnului și va vindeca sufletele și trupurile păcătoșilor robi ai Domnului. **(doxologia.ro)** ❖

❖ O fată tânără a mers pentru a fi operată la Spitalul din Simferopol. Starea sănătății ei era foarte gravă, iar operația - grea și primejdioasă.

Doctorița care urma s-o opereze pe bolnavă a chemat-o pe mama ei și i-a spus:

– Operația este foarte grea și primejdioasă. Nu pot să vă garantez nimic. Nu știu dacă fiica dumneavoastră va ieși vie de aici.

Nu exista altă soluție. Tânăra a fost dusă în sala de operație. Pe tot timpul operației, mama bolnavei stătea în curtea spitalului și cu lacrimi în ochi se ruga Sfântului Luca Doctorul și Sfântului Pantelimon, ca să o ajute pe bolnavă să iasă cu bine de sub bisturiu.

La un moment dat, înaintea ochilor mamei s-a desfășurat un fapt minunat: peretele spitalului a devenit transparent, ca sticla, și se putea vedea limpede sala de operație. Pe masa de operație era fiica ei, iar în jurul ei erau doctorița și colegii medici ai acesteia. Lângă ei stătea infirmiera care ținea instrumentele pentru operație.

Iar ceea ce este și mai minunat a fost că lângă doctoriță i-a văzut pe Sfinții